

וְנוֹאֲפִים, וּמַעֲרָבִים בְּכַמָּה
מַעֲשִׂים רָעִים, וּמִתְחַזְּקִים בְּכַחַם
לְהַרְע.

וַיִּשְׁרָאֵל אֵין תַּקָּף וְכַח לְנֹצֵחַ
אוֹתָם פָּרַט לְפָה שְׁלָהֶם, פְּתוּלַעַת
הַזֶּה שְׁאִין לָהּ תַּקָּף וְכַח אֵלֹא
בְּפִיָּה, וּבְפִיָּה הִיא שׁוֹבֵרַת הַפֶּל,
וְלִכֵּן נִקְרָאוּ יִשְׂרָאֵל תּוֹלַעַת.

עוֹד, אַל תִּירָאֵי תּוֹלַעַת יַעֲקֹב -
מֵה תּוֹלַעַת אֵין בְּרִיָּה בְּעוֹלָם כְּמוֹ
תּוֹלַעַת הַמָּשִׁי הַזֶּה שְׁטוּוֹיִם בּוֹ,
שְׁמִמְנָה יוֹצְאִים כָּל לְבוּשֵׁי כְבוֹד,
לְבוּשֵׁי הַמְּלָכִים, אַחַר כֶּף זֹרַעַת
זְרַעִים וּמִתָּה, וּמֵאוֹתוֹ הַזְּרַע
שֶׁנֶּשְׂאָר מִמְּנָה מִתְקַיֶּמֶת כְּמוֹ
מִקְדָּם וְהִרְיָה בְּקִיּוּם - כֶּף
יִשְׂרָאֵל הֵם כְּמוֹ הַתּוֹלַעַת הַזֶּה,
שְׂאֵף עַל פִּי שְׁמַתִּים, יַחֲזִרוּ
וַיִּתְקַיְּמוּ בְּעוֹלָם כְּמוֹ מִקְדָּם.

וְהָרִי נֶאֱמַר [שְׁכַחֹב] (ירמיה יח) (כ"י [הנה])
כַּחֲמֹר בִּיד הַיּוֹצֵר כֵּן אַתֶּם בְּיַדֵי
בֵּית יִשְׂרָאֵל. מֵה זֶה כַּחֲמֹר? אֵלֹא
זֶהוּ חֲמֹר שֶׁל אוֹתָהּ זְכוּכִית, שְׂאֵף
עַל גַּב שֶׁנֶּשְׂבֵּר - נִתְקַן, וַיֵּשׁ לוֹ
תַּקְנָה כְּמוֹ מִקְדָּם.

מִתִּי יִשְׂרָאֵל - זֶה עֵץ הַחַיִּים.
שְׁמִשׁוּם שֶׁיִּשְׂרָאֵל דְּבוֹקִים בְּעֵץ
הַחַיִּים, לִכֵּן יִהְיֶה לָהֶם חַיִּים
וַיִּקְוֶמוּ מִן הַעֵפֶר וַיִּתְקַיְּמוּ בְּעוֹלָם
וַיִּהְיֶה לָעַם אֶחָד לְעַבְדֵי אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(צפניה א) לְקַרְא כָּלֶם בְּשֵׁם ה' ^(א)
לְעַבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד.

רַבִּי אֶלְעָזָר וּרְבִי יִצְחָק הָיוּ
הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, וְהִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת
שְׁמַע, וְקָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְקָרָא
קְרִיאַת שְׁמַע וְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ.
אַחַר כֶּף אָמַר לוֹ רַבִּי יִצְחָק, וְהָרִי
שְׁנִינּוּ, שְׂעַד שְׁלֹא יֵצֵא אָדָם
לְדַרְכּוֹ, צְרִיךְ לְטַל רְשׁוֹת מְרַבּוּנּוֹ
וְלִהְתַּפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ.

אָמַר לוֹ, מִשׁוּם שֶׁשְׂפִי צָאֲתִי לֹא
הָיָה זְמַן תְּפִלָּה וְלֹא הִגִּיעַ זְמַן
קְרִיאַת שְׁמַע. עֲכָשׁוּ שֶׁהִשְׁמַשׁ

לְבִישׁ, וְאַתְתַּקְּפוּ בְּחִילְהוּן לְאַבְאָשָׁא.
וַיִּשְׁרָאֵל לֵית לוֹן תַּקָּפָא וְחִילָא לְנֹצֵחָא לּוֹן
בַּר בְּפוּמְהוּן, פְּתוּלַעַתָּא דָּא דְלִית
לָהּ תַּקָּפָא וְחִילָא אֵלֹא בְּפוּמָא, וּבְפוּמָא
מִתְבַּר כְּלָא, וְעַל דָּא אַקְרוּן יִשְׂרָאֵל תּוֹלַעַת.
הַזֶּה אַל תִּירָאֵי תּוֹלַעַת יַעֲקֹב, מֵה תּוֹלַעַת לִית
לְבְרִיָּה דְעֵלְמָא כְּהֵאֵי תּוֹלַעַת דְּמָשִׁי
דְּסִיסְטָרָא, דְּמִנְהָ נִפְקִי כָּל לְבוּשֵׁי יִקְר
טִיסְטָרִי דְּמִלְכִין, לְבַתְרָ זְרַע זְרַעִין וּמִית,
וּלְבַתְרָ מֵהֵוּא זְרַעָא דְאַשְׁתָּאָר מְנִיָּה אַתְקִיִּים
כְּמִלְקָדְמִין וְהָא אִיהוּ בְּקִיּוּמָא. כֶּף יִשְׂרָאֵל
אַיְנוּן כְּהֵאֵי תּוֹלַעַת. דְּאָף עַל גַּב דְּמִתִּין,
יְתֵהֲדִרוּן וַיִּתְקַיְּמוּן בְּעֵלְמָא כְּמִלְקָדְמִין.

וְהָא אַתְמָר (ד"א ל"ג דְּבַתִּיב) (ירמיה יח) (כ"י [הנה])
כַּחֲמֹר בִּיד הַיּוֹצֵר כֵּן אַתֶּם בְּיַדֵי בֵּית
יִשְׂרָאֵל. מָאֵי כַּחֲמֹר. אֵלֹא דָּא הוּא חֲמֹר
דֵּהֵוּא זְכוּכִית, דְּאָף עַל גַּב דְּאַתְבַּר אַתְתַּקְּוּ
וְאִית לִיָּה תַּקְנָה כְּמִלְקָדְמִין.

מִתִּי יִשְׂרָאֵל, דָּא אֵילְנָא דְחַיִּי, דְּבִגִין
דִּישְׂרָאֵל אֵינּוּן אַתְדַּבְּקוּ בְּאֵילְנָא דְחַיִּי,
בְּגִין כֶּף יִהְיָ חַיִּין לְהוּן וַיִּקְוֶמוּן מֵעַפְרָא
וַיִּתְקַיְּמוּן בְּעֵלְמָא, וַיְהוּן לָעַם חַד לְמַפְלַח
לִיָּה לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (צפניה
א) לְקַרְא כָּלֶם בְּשֵׁם יי לְעַבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד.

רַבִּי אֶלְעָזָר וּרְבִי יִצְחָק הָיוּ אֶזְלֵי בְּאַרְחָא,
וּמִטָּא זְמַנָּא דְקְרִיאַת שְׁמַע, וְקָם רַבִּי
אֶלְעָזָר וְקָרָא קְרִיאַת שְׁמַע וְצִלֵי צְלוֹתִיָּה.
לְבַתְרָ אָמַר לִיָּה רַבִּי יִצְחָק, וְהָא תְּנִינָן דְּעַד
לֹא יְפוּק בַּר נֵשׁ לְאַרְחָא אַבְעִי לִיָּה לְנִטְלָא
רְשׁוֹ מִמְּאַרְיָה וּלְצִלֵי צְלוֹתִיָּה.

אָמַר לִיָּה, בְּגִין דְּכַד נְפִיקְנָא לָא הָוּה זְמַן
צְלוֹתָא וְלֹא מִטָּא זְמַנָּא דְקְרִיאַת שְׁמַע,
הִשְׁתָּא דְשִׁמְשָׁא נְהִיר צְלִינָא. אַבְל עַד לֹא